

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210189
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2513210189.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, IČO 00 492 736, Olejkárska 1, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: W. T., N. XX.XX.XXXX, A. XXX/X, S., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou pre konanie: Q. S., D.P. Y. B. C., o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd ruší platobný rozkaz tunajšieho súdu zo dňa 12.2.2014, č. k. 17Ro/41/2014-14.
- II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 29,29 Eur a náhradu iných trov konania v sume 16,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám jeho právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 22.4.2013 postúpeným tunajšiemu súdu z Okresného súdu Piešťany dňa 4.2.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur z dôvodu, že sa tento dňa 8.2.2013 na linke Mestskej hromadnej dopravy číslo 4 v Bratislave nepreukázal platným cestovným lístkom na výzvu kontrolného orgánu a zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 17Ro/41/2014-14 zo dňa 12.2.2014, ktorý platobný rozkaz nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 14C/190/2014-30 zo dňa 7.11.2014 bola odporcovi ustanovená podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčka, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť jeho súčasný pobyt.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba. Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 22.4.2013, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä s Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 8.2.2013 variabilný symbol 1305822, s Pokusom o zmier zo dňa 18.03.2013, s Podacím hárkom, s Tarifou mestskej hromadnej dopravy v Bratislave platnou od 7.1.2013, s Prepravným poriadkom mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, ako aj s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a zistil nasledovný skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok variabilný symbol 1305822 zo dňa 8.2.2013, vyplýva, že dňa 8.2.2013 bola na linke Mestskej hromadnej dopravy číslo 4 v Bratislave, číslo voza 7805/1, o 20.43 hod., vykonaná revízorom so služobným číslom XXXX, kontrola cestovných lístkov, keď bolo zistené, že odporca, ktorého totožnosť bola overená podľa občianskeho preukazu číslo Z. XXXXXX, cestoval bez platného cestovného lístka. Za nesplnenie povinnosti cestovať s platným cestovným lístkom bol odporcovi uložený postih zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur v zmysle Čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a Čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Odporca požadovanú sumu nezaplatil ani na základe výzvy navrhovateľa zo dňa 18.3.2013.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov je cestujúci povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporca dňa 8.2.2013 cestoval na linke Mestskej hromadnej dopravy číslo 4 v Bratislave bez platného cestovného lístka, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur, teda cestovné vo výške 0,70 Eur a sankčnú úhradu podľa tarify pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vo výške 50 Eur.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1, § 150 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľ bol v konaní plne úspešný a patrila by mu plná náhrada trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku 16,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia 58,58 Eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a podanie návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky) á 16,60 Eur, 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 7,81 Eur a DPH (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky) 9,76 Eur. Právnomu zástupcovi navrhovateľa nepatrí náhrada trov právneho zastúpenia za úkon zaslanie pokusu o zmier, nakoľko ide o úkon, vykonaný pred súdnym konaním, ktoré nie je možné priznať v rámci náhrady trov samotného súdneho konania. Takto uplatnené trovy navrhovateľa však považoval súd za neprimerané voči pohľadávke, ktorá bola predmetom sporu, a preto ich náhradu v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. znížil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku 16,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia v hodnote jedného právneho úkonu vo výške 16,60 Eur, 1 x režijný paušál 7,81 Eur a DPH 4,88 Eur, spolu suma trov právneho zastúpenia 29,29 Eur. Trovy právneho zastúpenia sa súdu javili ako neprimerané jednak vzhľadom na výšku pohľadávky a jednak z dôvodu, že išlo o žalobu, ktorú navrhovateľ podáva vo viacerých prípadoch. Žalobný návrh bol vo forme vopred pripraveného textu, v ktorom sa iba mechanicky menili účastníci a výška pohľadávky. V danej veci ide o hromadné uplatňovanie pohľadávky nízkej hodnoty, čím bola daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej. Celkom bez povšimnutia okrem toho nebolo možno ponechať ani to, že právo účastníka na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať nikomu, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť vo väčšom rozsahu, nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca, či viacerých zamestnancov). Tieto skutočnosti súd považoval za okolnosti odôvodňujúce primerané zníženie náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.